

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/118/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612204178
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5612204178.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu RECLAIM, a. s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2/A, IČO: 46 076 760, zastúpeného Mgr. Martinom Babčaníkom, advokátom so sídlom v Bratislave, Prievozská 2/A, proti žalovanému R.Á. V., W.. XX. X. XXXX, trvale bytom N. Y., W. H.. E.. L. XXXX/X, zastúpenému opatrovníčkou E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom v Bratislave, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpeného splnomocneným zástupcom HKP Legal, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 7046,78 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 6134,64 eura, ktoré súd p o v o ľ u je žalovanému splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, s tým, že v rozsahu plnenia žalovaným zaniká povinnosť dlžníkov C. Z. a Ľ. J.W., uložená im zmenkovým platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Bratislava V dňa 30. 7. 2007, č. k. 3Zm/185/2007-16, a v rozsahu plnenia dlžníkmi C. Z. a Ľ. J. na základe zmenkového platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Bratislava V dňa 30. 7. 2007, č. k. 3Zm/185/2007-16, zaniká povinnosť žalovaného.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 312,65 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 434,68 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť advokátovi žalobcu, do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenu Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 30. 4. 2012, sa žalobca domáhal voči žalovanému 1/ R. V. a žalovanej 2/ C. V. zaplatenia 7046,78 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7046,78 eura od 1. 4. 2010 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 1. 2. 2005 bola uzavretá zmluva o mimoriadnom medziúvere č. 1740648704 a stavebnom úvere č. 1740648202 medzi T. L. L., a. s. ako veriteľom a C. Z. ako dlžníkom, Ľ. J. ako spoludlžníkom a žalovanými ako ručiteľmi, na základe ktorej bol poskytnutý dlžníkovi medziúver vo výške 400.000 Sk. Dlžník sa zaviazal do nasporenia 35 % cieľovej sumy vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení mesačné vklady vo výške minimálne 1.000 Sk, platiť poplatky a splácať úroky z mimoriadneho medziúveru 7,79 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 2.597 Sk. Žalovaný urobil dňa 1. 2. 2005 písomné ručiteľské vyhlásenie. Nakoľko dlžník porušil zmluvné podmienky a medziúver prestal riadne a včas splácať a žalovaný nesplnil svoju povinnosť z titulu ručenia, v súlade s článkom VI. a VII. úverovej zmluvy, odstúpila

stavebná sporiteľňa listom zo dňa 7. 11. 2006 od úverovej zmluvy a požiadala o vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov v 7 dňovej lehote od doručenia odstúpenia od zmluvy. V článku VI. úverovej zmluvy bola dohodnutá povinnosť dlžníka platiť úrok z omeškania vo výške 5 % zo zameškaných splátok. Voči dlžníkovi a spoludlžníkovi je žalovaná pohľadávka judikovaná zmenkovým platobným rozkazom 3Zm/185/2007-16 zo dňa 30. 7. 2007. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 1. 4. 2010 postúpila T. L. L. a. s. žalovanú pohľadávku na Majetkový holding, a. s., ktorý zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18. 5. 2011 postúpil žalovanú pohľadávku na žalobcu. Žalovaná pohľadávka žalobcu ku dňu 31. 3. 2010 predstavovala 14093,55 eura. V konaní si uplatňuje nárok len na zaplatenie jednej polovice istiny, t. j. vo výške 7046,78 eura a zákonný úrok.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 23. 12. 2013, žalobca uviedol, že úver bol čerpaný dňa 9. 2. 2005 vo výške 10622,05 eura a dňa 11. 3. 2005 vo výške 2539,33 eura. Výška dohodnutej splátky na úroky z mimoriadneho medziúveru bola v sume 86,19 eura a splátky na účet zmluvy o stavebnom sporení 33,19 eura. Splátky na účet stavebného sporenia boli zohľadnené ako čiastočné vyrovnanie medziúveru a preúčtované na účet medziúveru ku dňu 7. 11. 2006 vo výške 704,27 eura a dňa 5. 2. 2007 vo výške 47,48 eura. Dlžná suma ku dňu odstúpenia, t. j. ku dňu 7. 11. 2006, predstavovala 13218,74 eura. K uvedenej sume bol pripočítaný úrok za medziobdobie vo výške 62,58 eura a 2,72 eura a účtovná úprava súvisiaca s prechodom na euro vo výške 0,03 eura. Suma vo výške 13284,01 eura predstavuje istinu ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy. Suma vo výške 1824,27 eura predstavuje úroky za obdobie od 11. 2. 2009 do 31. 3. 2010, a to vo výške úrokov z omeškania 12,79 % ročne zo sumy istiny vo výške 12269,28 eura. Výška úrokov z omeškania sa tvorí ako súčet úrokov dohodnutých z mimoriadneho medziúveru vo výške 7,79 % ročne a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne. Ku dňu 31. 3. 2010 predstavovala pohľadávka 14093,55 eura. Vklady na účet stavebného sporenia boli vykonané spolu v sume 744,75 eura. Žalované nároky je potrebné posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka a nie je možné ich generálne posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere je absolútnym obchodom, pričom zmluva o stavebnom úvere nie je spotrebiteľským úverom. Zákon o spotrebiteľských úveroch sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účel nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. L. L.Ň. poskytuje úvery na financovanie bývania, ktorých poskytovanie sa spravuje osobitným právnym predpisom, zákonom č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení. Premlčanie nárokov z úverovej zmluvy je upravené zákonom. Obchodný zákonník obsahuje komplexnú úpravu premlčania, pričom od týchto ustanovení sa vzhľadom na kogentnosť úpravy účastníci nemôžu nijako odchýliť. Úprava premlčania nie je úpravou, ktorá smeruje k ochrane spotrebiteľa, nie je obsiahnutá v ustanoveniach o spotrebiteľských zmluvách, ani v ustanoveniach upravujúcich právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Poukázal na zákonné ustanovenie § 310 Obchodného zákonníka, podľa ktorého sa právo veriteľa voči ručiteľovi nepremlčí pred premlčaním práva voči dlžníkovi. Zákon teda nepriamo vyslovuje zákaz premlčania práv veriteľa voči ručiteľovi pred okamihom premlčania práva voči dlžníkovi.

V písomnom vyjadrení, doručenom súdu dňa 27. 11. 2014, žalovaný uviedol, že finančný záväzok voči T. L. L., a. s. zo zmluvy o poskytnutí mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru akceptuje a navrhuje povoliť jeho splácanie v splátkach po 100 eur mesačne.

Vedľajší účastník na strane žalovaného v písomnom vyjadrení, doručenom súdu dňa 7. 11. 2012, uviedol, že nároky žalobcu uplatnené v konaní považuje za premlčané, preto vzniesol námietku premlčania a navrhol podaný návrh zamietnuť. Uviedol, že právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je spotrebiteľským právnym vzťahom, ktorý je vždy vzťahom občianskoprávnym. Požiadal o priznanie náhrady trov konania. Vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 28. 7. 2014, uviedol, že v prejednávanej veci je kauzálnym a skutkovým základom spotrebiteľský právny vzťah, pričom zmluva, od ktorej si odvodzuje žalobca svoje nároky, obsahuje neprijateľné podmienky. V predmetnej veci sa jedná o formulárovú zmluvu, vopred pripravenú právnym predchodcom žalobcu, ktorej obsah pred jej uzavretím žalovaný nemal možnosť reálne ovplyvniť. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Keďže právny predchodca žalobcu od zmluvy odstúpil dňa 7. 11. 2006, splatnosť dlhu nastala po uplynutí 7 dňovej lehoty na vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov, plynúcej od doručenia odstúpenia, je celý nárok premlčaný.

Uznesením zo dňa 20. 11. 2013, č. k. 10C/118/2012-78, bolo konanie voči žalovanej 2/ C. V. zastavené z dôvodu, že pred začatím konania zomrela.

Právna zástupkyňa žalobcu na súdnych pojednávaniach uviedla, že odstúpenie od zmluvy bolo účinné k 1. 12. 2006. Vklady na úver stavebného sporenia boli vykonávané na osobitný účet a následne boli zúčtované s celkovou dlžnou sumou vo výške 744,75 eura. Položka sankčný úrok účtovaná po odstúpení od zmluvy predstavuje sankčný úrok v sadzbe 12,99 % ročne, účtovaný podľa zmluvného dojednanía v článku VII. bod 8. Uvedený úrok bol účtovaný do 31. 3. 2010 a od 1. 4. 2010 si uplatnili úrok z omeškania. V exekúcii nebola súdnym exekútorom vymožená žiadna suma. So žalovaným sa pokúšali komunikovať, avšak nepodarilo sa mu doručiť zásielku.

Opatrovníčka žalovaného na súdnom pojednávaní uviedla, že až pri podpise plnomocenstva na súde sa dozvedela, čo je predmetom konania. Žalovaný jej ukazoval listiny, ale nevšimla si ich podrobnejšie. Žalovaný jej povedal, že je tam dlh, ktorý treba splácať, že bol ručiteľom. Žalovaný poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 159 eur, býva v mestskej ubytovni, kde platí nájomné 120 až 130 eur mesačne. Výživné na svoje dieťa neplatí, prispieva im prácami. Nemala vedomosť o tom, že žalovaný bol ručiteľ za pôžičku syna jej manžela z prvého manželstva, dozvedela sa to až následne. Žalovaný jej povedal, že mu domov nič nechodí, takže sa dlh zrejme spláca. Navrhla povoliť na splácanie dlhu splátky vo výške 100 eur mesačne, ktoré by uhrádzali zo svojich prostriedkov, za čo by im žalovaný pomáhal.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a jeho splnomocneného zástupcu, ktorým bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobca svoju neúčasť na súdnom pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a navrhol, aby súd vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti jeho právneho zástupcu. Vedľajší účastník na strane žalovaného, ani jeho splnomocnený zástupca, svoju neúčasť na súdnom pojednávaní neospravedlnili včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaný pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že okolnosti uzavretia zmluvy si nepamätá. Bola uzavretá asi v období, keď prišiel o prácu. Poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 159 eur mesačne. Býva v ubytovni, kde platí 137 eur za ubytovanie. K jeho ďalším dlhom by sa vedela vyjadriť jeho opatrovníčka. Majetok nevlastní. Má vyživovaciu povinnosť k jednému dieťaťu, ktoré je zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, a to vo výške 26 eur.

Okrem výsluchu žalovaného súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, odstúpením od zmluvy vrátane poštových doručeníek, oznámením o odstúpení od zmluvy, vrátane poštových doručeníek, zmluvami o postúpení pohľadávok, vrátane príloh k zmluvám, oznámeniami o postúpení pohľadávok, fotokópiou spisu súdneho exekútora Mgr. Petra Krušinu, sp. zn. EX/577/2012, zmenkovým platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, č. k. 3Zm/185/2007-16, výpisom z účtu odstúpeného medziúveru, oznámeniami súdneho exekútora Mgr. Petra Krušinu, obsahom pripojených spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 6D/899/2011 a Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3Zm/185/2007, zistiť nasledovný skutkový stav:

T. L. L., a. s. ako veriteľ uzatvorila dňa 1. 2. 2005 s C. Z. ako dlžníkom, Ľ. J. ako spoludlžníkom a ručiteľmi R. V.Ľ. a C. V. zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru pod č. 1740648704 vo výške 400.000 Sk, pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver pod č. 1740648202 vo výške cca 260.000 Sk. V článku II. zmluvy si účastníci dojednali výšku úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru 7,79 % ročne. Súčasne sa dlžník zaviazal do nasporenia 35 % cieľovej sumy, vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 1.000 Sk a do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení splácať úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 2.597 Sk. Dlžník sa zaviazal uhradiť plnú výšku stavebného

úveru, vrátane úrokov vo výške 4,7 % ročne, pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 2.858 Sk. Podľa VI. ods. 1 zmluvy, ak je dlžník v omeškaní so splátkou povinného mesačného vkladu na zmluvu o stavebnom sporení, má veriteľ právo účtovať si 5 % ročný úrok z omeškania zo zameškaných splátok. Podľa článku VII. ods. 1 zmluvy, veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, ak nastala niektorá zo skutočností uvedených v článku XIX. Všeobecných podmienok. Podľa článku VII. ods. 7 zmluvy, odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, a to dňom doručenia oznámenia druhej zmluvnej strane. Všetky oznámenia veriteľa sa považujú za doručené aj dňom uplynutia úložnej doby zásielky na pošte, po oznámení na adrese uvedenej v tejto zmluve alebo pri zmene adresy na dodatočne klientmi písomne oznámenú adresu pre doručovanie. V prípade vrátenia zásielky bez jej uloženia na pošte z toho dôvodu, že sa dlžník na adrese nezdržiava, je odsťahovaný alebo je neznámy, sa zásielka považuje za doručenú v deň, keď sa vrátila veriteľovi. Ručiteľia v zmluve prehlásili, že na seba berú voči veriteľovi povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojí dlžník.

Dňa 7. 11. 2006 T. L. L., a. s. odstúpila od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z dôvodu neuhradenia splatných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote. Súčasne požiadala dlžníka o vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov v celkovej výške 398.227,90 Sk okamžite. Odstúpenie od zmluvy sa vrátilo od dlžníka neprevzaté z dôvodu neznámeho adresáta dňa 13. 11. 2006, spoludlžník prevzal odstúpenie od zmluvy dňa 13. 11. 2006. T. L. L., a. s. oznámila skutočnosť odstúpenia od zmluvy žalovanému ako aj C. V. dňa 7. 11. 2006. C. V. prevzala oznámenie dňa 10. 11. 2006, od žalovaného sa vrátilo odstúpenie od zmluvy neprevzaté v úložnej lehote.

Prvá stavebná sporiteľňa, a. s. ako postupca a obchodná spoločnosť Majetkový holding, a. s. ako postupník uzatvorili dňa 1. 4. 2010 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 96/2010, predmetom ktorej bolo aj postúpenie pohľadávky voči dlžníkovi C. Z., vo výške celkovej dlžnej sumy 14093,55 eura. Listom zo dňa 9. 6. 2010 bolo Majetkovým holdingom a. s. oznámené postúpenie pohľadávky žalovanému a C. V.. Listom zo dňa 15. 4. 2010 oznámila T. L. L., a. s. postúpenie pohľadávky na Majetkový holding a. s. dlžníkovi, spoludlžníkovi a obom ručiteľom. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18. 5. 2011, uzavretou medzi postupcom Majetkový holding, a. s. a postupníkom Reclaim, a. s., bola postúpená, okrem iného, aj pohľadávka voči C. Z. vo výške 14093,55 eura. Majetkový holding, a. s. oznámil dlžníkovi, spoludlžníkovi a ručiteľom postúpenie pohľadávky listom zo dňa 9. 6. 2011.

Okresný súd Bratislava V zmenkovým platobným rozkazom zo dňa 30. 7. 2007, č. k. 3Zm/185/2007-16, uložil C. Z. a Ľ. J. povinnosť zaplatiť T. L. L., a. s. spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu vo výške 443.542 Sk, spolu so 6 % úrokom od 22. 3. 2007 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1.478,50 Sk ako aj náhradu trov konania. Uznesením zo dňa 29. 10. 2010, č. k. 3Zm/185/2007-51 súd pripustil, aby z konania na strane navrhovateľa vystúpila T. L. L., a. s. a na jej miesto vstúpila spoločnosť Majetkový holding, a. s.. Zmenkový platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť voči žalovanému 1/ dňa 30. 6. 2011 a voči žalovanému 2/ dňa 7. 9. 2007.

Z výpisu účtu odstúpeného medziúveru súd zistil vyplatenie medziúveru dňa 9. 2. 2005 vo výške 10622,05 eura a dňa 11. 3. 2005 vo výške 2539,33 eura. Dňa 7. 11. 2006 bolo vykonané čiastočné vyrovnanie medziúveru v sume 704,27 eura, dňa 5. 2. 2007 v sume 40,48 eura. Ku dňu odstúpenia od zmluvy dňa 7. 11. 2006 predstavovala výška dlžnej sumy 13218,74 eura. Dňa 30. 11. 2006 bol zaúčtovaný úrok za medziobdobie vo výške 62,58 eura, dňa 1. 12. 2006 vo výške 2,72 eura. Po odstúpení od zmluvy boli vykonané vklady dňa 3. 7. 2008 vo výške 663,88 eura, dňa 11. 8. 2008 vo výške 663,88 eura, dňa 12. 9. 2008 vo výške 663,88 eura, dňa 9. 10. 2008 vo výške 663,88 eura, dňa 4. 11. 2008 vo výške 663,88 eura, dňa 30. 12. 2008 vo výške 663,88 eura, dňa 10. 2. 2009 vo výške 663,88 eura. Ku dňu 31. 3. 2010 predstavovala výška dlžnej sumy 12269,28 eura, výška sankčného úroku 1824,27 eura, spolu 14093,55 eura.

Z fotokópie pripojeného exekučného spisu súdneho exekútora Mgr. Petra Krušinu, sp. zn. EX/577/2012, súd zistil, že na základe návrhu oprávneného Reclaim, a. s., doručeného súdnemu exekútorovi dňa 12. 3. 2012, je vedené exekučné konanie voči povinným C. Z. a Ľ. J. na vymoženie zmenkovej sumy 14722,90 eura, úrokov vo výške 6 % ročne z uvedenej sumy od 22. 3. 2007 do zaplatenia, odmeny vo

výške 49,07 eura, trov konania a trov exekučného konania, na základe zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 30. 7. 2007, č. k. 3Zm/185/2007-16, v spojení s uznesením zo dňa 29. 10. 2010, č. k. 3Zm/185/2007-51. Okresný súd Liptovský Mikuláš vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie dňa 30. 3. 2012 pod č. 5505*036789. Súdny exekútor súdu dňa 17. 7. 2014 a dňa 25. 11. 2014 oznámil, že v exekučnom konaní nebola doposiaľ vymožená žiadna suma.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 6D/899/2011, v konaní o dedičstve po nebohej Renáte Koreňovej, súd zistil, že predmetom dedenia nebolo pasívum - žalovaná pohľadávka.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších predpisov, zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať

- a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi,
- b) úrokovú sadzbu stavebného úveru,
- c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru,
- d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru,
- e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere,
- f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba X. Z. F. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nespĺnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka, veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nespĺnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nespĺní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

Podľa § 307 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak sa za ten istý záväzok zaručí viac ručiteľov, ručí každý z nich za celý záväzok. Ručiteľ má voči ostatným ručiteľom rovnaké práva ako spoludlžník.

Podľa § 310 Obchodného zákonníka, právo veriteľa voči ručiteľovi sa nepremičí pred premlčaním práva voči dlžníkovi.

Podľa § 110 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané a medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu (T. L. L., a. s.) ako veriteľ, C. Z. ako dlžník, L. J. ako spoludlžník a žalovaný a C. V. ako ručiteľia uzatvorili dňa 1. 2. 2005 zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý dlžníkovi mimoriadny medziúver vo výške 13161,38 eura (výška podľa výpisu z účtu), pričom dlžník sa zaviazal splácať úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 2597 Sk. Nakoľko dlžník si svoje povinnosti vyplývajúce z uvedenej zmluvy neplnil, právny predchodca žalobcu, v súlade s čl. VII. zmluvy, odstúpil od zmluvy dňa 7. 11. 2006, s účinnosťou dňa 13. 11. 2006 (dňom doručenia nedoručenej zásielky od dlžníka žalobcovi, v zmysle čl. VII. ods. 7 zmluvy). Uvedené skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o úvere bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľmi, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Na právne vzťahy vyplývajúce zo zmluvy sa však nevzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch, nakoľko stavebný úver nie je spotrebiteľským úverom v zmysle § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006 a vzťahuje sa naň osobitný právny predpis - zákon č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, v znení neskorších predpisov. Na zabezpečenie poskytnutého medziúveru, resp. úveru sa žalovaný (spolu s C. V.) v zmluve o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere zaviazal uspokojiť pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy, ak ju neuspokojí dlžník. Keďže dlžník a spoludlžník dlh zo zmluvy o úvere žalobcovi nezaplatili, čo mal súd preukázané z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3Zm/185/2007, spisu súdneho exekútora Mgr. Krušinu, sp. zn. EX 577/2012 a správ súdneho exekútora, súd uložil žalovanému ako ručiteľovi povinnosť zaplatiť veriteľovi 6134,64 eura. Vzhľadom na charakter záväzku žalovaného voči žalobcovi (ručiteľský záväzok) a skutočnosť, že dlžníkovi a

spoludlžníkovi už bola uložená povinnosť na úhradu dlžnej sumy právoplatným súdnym rozhodnutím, súd povinnosť žalovaného formuloval tak, že v rozsahu plnenia žalovaným zaniká povinnosť dlžníkov C. Z. a L. J., uložená im zmenkovým platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Bratislava V dňa 30. 7. 2007, č. k. 3Zm/185/2007-16, a v rozsahu plnenia dlžníkmi C. Z. a L. J. na základe zmenkového platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Bratislava V dňa 30. 7. 2007, č. k. 3Zm/185/2007-16, zaniká povinnosť žalovaného. Pokiaľ bola žalovaná aj C. V., voči ktorej bolo konanie zastavené, súd mal za to, že povinnosť na úhradu žalovanej sumy bolo možné uložiť v celom rozsahu žalovanému, vzhľadom na zákonné ustanovenie § 307 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ak sa za ten istý záväzok zaručí viac ručiteľov, ručí každý z nich za celý záväzok. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú zmluvami o postúpení pohľadávok, na základe ktorých došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky z pôvodného veriteľa na Majetkový holding, a. s. a následne na žalobcu. Súd v zostávajúcej časti podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Podľa tvrdení žalobcu ako aj výpisu z účtu predstavuje výška dlžnej istiny aktuálne 12269,28 eura. Ako záväzok bol pritom už po odstúpení od zmluvy účtovaný sankčný úrok v celkovej výške 1824,27 eura. Žalobca si voči žalovanému uplatnil pohľadávku v sume 1-ice z dlžnej sumy, t. j. aj zo sumy sankčných úrokov vo výške 1824,27 eura. Žalovaná suma tak pozostáva z istiny vo výške 6134,64 eura a zo sankčných úrokov vo výške 912,14 eura (1/2-ica z istiny vo výške 12269,28 eura a 1-ica zo sankčných úrokov vo výške 1824,27 eura). Zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148). Preto úrok po splatnosti úveru žalobcovi neprislúchal. V prípade omeškania so splatením peňažného dlhu prislúcha veriteľovi úrok z omeškania, a to, vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, vo výške úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov. Žalobcovi však nebolo možné priznať z priznanej sumy istiny ani úroky z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, keďže jednoznačne tvrdil, že si uplatňuje úrok, nie úrok z omeškania. Z rovnakého dôvodu súd žalobu zamietol aj v časti uplatneného úroku vo výške 9 % ročne od 1. 4. 2010 do zaplatenia. Pokiaľ vedľajší účastník na strane žalovaného vzniesol v konaní námietku premlčania, súd jej dôvodnosť preukázanú nemal. Vzhľadom na zákonné ustanovenie § 310 Obchodného zákonníka, sa právo veriteľa voči ručiteľovi nepremičí pred premlčaním práva voči dlžníkovi. V zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka je pritom premlčacia doba pre nároky priznané právoplatným rozhodnutím súdu desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Keďže zmenkový platobný rozkaz, ktorým bolo právnomu predchodcovi žalobcu priznané plnenie voči dlžníkovi a spoludlžníkovi, nadobudol právoplatnosť voči dlžníkovi dňa 30. 6. 2011 a voči spoludlžníkovi dňa 7. 9. 2007 a žaloba bola podaná na súde dňa 30. 4. 2012, žalovaný nárok premlčaný nebol.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanému splácať priznanú sumu v splátkach po 100 eur mesačne, prihliadajúc k výške priznanej sumy, výške príjmov a výdavkov žalovaného, ako aj k osobe žalobcu. Súd mal preukázané, že vzhľadom na osobu žalobu nebudú povolením splácania dlhu v splátkach ohrozené jeho práva.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd priznal žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 6134,64 eura, čo percentuálne činí 87 %, jeho neúspech 912,14 eura, čo percentuálne činí 13 % a pomer úspechu a neúspechu potom predstavoval 74 % (87 % - 13 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 74 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 422,50 eura, čo činí 312,65 eura a 74 % z celkovej náhrady vyčíslených trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30. 6. 2013, nakoľko, podľa § 20c vyhlášky, za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júlom 2013, patrí advokátovi odmena podľa predpisov účinných do 30. júna 2013, t. j. zo sumy 587,40 eura, čo činí 434,68 eura, a to tarifnú odmenu za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - podanie žaloby (§ 14 ods. 1 písm. a/, b/ citovanej vyhlášky v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky) po 237,34 eura, režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2012 po 7,41 eura, keďže súd nemohol rozhodnúť nad rámec uplatneného nároku (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 489,50 eura, čo činí 97,90 eura. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený advokátom, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania advokátovi žalobcu, a to z rovnakých dôvodov, pre ktorej mu povolil splácať priznané plnenie v splátkach, v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Súd priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyčíslenia uvedeného v žalobe, nakoľko žalobca v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku iné trovy právneho zastúpenia nevyčísli. Súdu bolo doručené vyčíslenie trov konania dňa 17. 12. 2014, pričom na poštovú prepravu bolo odovzdané dňa 15. 12. 2014, t. j. po uplynutí zákonnej lehoty troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.